

Diskusia o vakcinácii neutícha

Autorka:
Mgr. Ivana Murínová

Na začiatok musím povedať, že sme naozaj radi, akú búrlivú diskusiu sme vyvolali hneď prvými tohtoročnými číslami Lekárnik. Zatiaľ čo sme sa v januári venovali polemike o vakcinácii a pýtali sme sa na túto problematiku viacerých odborníkov z Ministerstva zdravotníctva, Úradu verejného zdravotníctva, Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv, Asociácie súkromných lekárov, Slovenskej farmaceutickej spoločnosti, firmy Mylan i z lekárskech ambulancií, lekární a Farmaceutickej fakulty UK v Bratislave, prezentovali sme aj informácie o vakcinácii priamo v britskej lekárni, právne predpisy ohľadne očkovania na Slovensku, mýty o očkovaní podľa Svetovej zdravotníckej organizácie a uverejnili sme aj článok Povinné očkovanie vo svetle tretieho tisícročia, ktorého autorkou je RNDr. Mária Mušková, PhD.

Práve tento článok vyvolal ďalšiu diskusiu o danej problematike. Ohradila sa voči nemu predsedníčka Slovenskej epidemiologickej a vakcinologickej spoločnosti doc. MUDr. Zuzana Krištúfková, PhD., ktorú zarazili názory Dr. Muškovej. Podľa doc. Krištúfkovej podľahla tlaku odporcov očkovania. V reakcii na článok sa docentka vyjadrila aj ku knihám Doba jedová a Doba jedová 2, ktorých autormi sú prof. RNDr. Anna Strunecká, DrSc. a prof. RNDr. Jiří Patočka, DrSc. Zároveň zhodnotila odbornosť prof. Struneckej a spochybnila tvrdenia, ktoré v knihe autori uvádzajú. Jej reakciu sme uverejnili vo februárovom čísle 2014.

A na odpoveď na túto reakciu sme opäť nemuseli dlho čakať. Reagovala samotná prof. Strunecká, ale takisto aj autorka pôvodného článku Dr. Mušková. Diskusia o očkovaní teda pokračuje a dúfame, že sa do nej zapojíte aj vy.

Zapojte sa do pokračujúcej polemiky aj vy a vyjadrite svoj názor. Naším cieľom nie je ponúkať vám jednostranné informácie. Tému sa snažíme poňať komplexne a objektívne, s názormi za aj proti očkovaniu. Aby ste si sami vytvorili svoj obraz o problematike a ak už svoje presvedčenie máte, tak sa oň podelili aj s nami.

Sme tu pre vás na e-mailovej adrese:
lekarnik@unipharma.sk

Prof. RNDr. Anna Strunecká, DrSc.

- 1966 – Prírodovedecká fakulta UK v Prahe, odbor biológia–chémia
- 1971 – RNDr.
- 1972 – CSc. komisia ČSAV (odbor obecná a patologická fyziológia)
- 1980 – habilitačná práca Fyziologická funkcia fosfolipidov v biologických membránach
- 1980 – menovaná a ustanovená za docentku fyziológie
- 1987 – DrSc. PrF UK v Prahe – obhajoba dizertačnej práce Fyziologická funkcia fosfoinozítidov
- 1989 – menovaná a ustanovená za profesorku fyziológie
- 1981 – 1990 vedúca Katedry fyziológie a vývojovej biológie PrF UK v Prahe
- 1991 – 30. 9. 2006 Katedra fyziológie a vývojovej biológie PrF UK
- 2006 – dôchodkyňa
- 2008 – 2012 0,1 úväzok v laboratóriu biochemickej neurofarmakológie 1. LF UK v Prahe

Kto sú autori Doby jedovej?

Reakcia na článok doc. Krištúfkovej

Vážená redakcia časopisu Lekárnik, vážena pani doc. MUDr. Z. Krištúfková, PhD., vážení čitatelia,

aj ja oceňujem, že ste sa rozhodli venovať prvé číslo časopisu Lekárnik 2014 diskutovanej téme očkovania. Môj príspevok je reakciou na článok Vakcíny vo svetle vedeckých poznatkov – reakcia na článok Dr. Muškovej, autorky doc. MUDr. Zuzany Krištúfkovej, PhD., publikovanom v čísle 2/2014, str. 12 – 16. Vo svojej reakcii sa zaoberám len jej tvrdeniami, ktoré sa v uvedenom článku dotýkajú mňa a prof. RNDr. Jiřího Patočku, DrSc. a našich názorov vyjadrených v knihách Doba jedová a Doba jedová 2 (1, 2), ktoré vyšli aj v slovenskom preklade (3, 4).

■ Z uvedeného osobného názoru doc. Krištúfkovej je zrejmé, že nepozná vedeckú, publikačnú ani pedagogickú činnosť prof. RNDr. Jiřího Patočku, DrSc. a prof. RNDr. Anny Struneckej, DrSc. a jej vyjadrenia je možné do istej miery považovať za poškodzovanie dobrého mena oboch menovaných. Doc. Krištúfková nepostupovala podľa pravidiel evidence-based medicine (EBM), nevyhľadala si údaje o autoroch ani sa nepokúsila zhodnotiť ich recenzované publikácie v zahraničných impaktovaných časopisoch. Zjavne nechápe, že oblasť biomedicíny je v súčasnej dobe založená na poznatkoch biochémie, farmakológie, patofyziológie, toxikológie, neurovied a mnohých ďalších disciplín.

■ Zložité interakcie procesov na bunkovej a molekulárnej úrovni môžu byť aj niektorým epidemiológom a vakcinológom skryté a neznáme. Rovnako ako doc. MUDr. Rastislav Maďar, PhD. (5) považuje za hlavné kritérium odbornosti to, že obaja autori nepichajú vakcíny ani nepredpisujú lieky. Za ďalšie zásadné kritérium potom považuje názor Českého klubu skeptikov Sisyfos, ktorý prof. Struneckej udelil v roku 1999 Strieborný bludný balvan Sisyfa. Toto dobrovoľné združenie občanov má len cca 400 členov rôzneho vzdelania. Ich názor je preto možné považovať za názor menšinový.

■ Vo svojom hodnotení knižiek Doba jedová a Doba jedová 2 vychádza

doc. Krištůfková z hodnotenia bývalého predsedu klubu Sisyfos, prof. MUDr. Jiřího Heřta, DrSc., Rytiera českého lekárskeho stavu (6), ktoré slohovo rozviedla vo svojom poňatí. Ostatne, ani prof. Heřt nie je špecialistom na očkovanie, vo svojej vedeckej práci sa zaoberal predovšetkým štúdiom mechanických vlastností kostí.

▣ Rizikové látky vo vakcínach

Doc. Krištůfková ani vo svojich argumentoch ohľadne vybraných názorov autorov na zdravotné riziká niektorých látok vo vakcínach, najmä thiomersalu a hliníkových adjuvans nerespektuje pravidlá objektivity a vedecky podložených dôkazov a autorov zosmiešňuje. Práve ona vyberá len niektoré publikácie podporujúce jej názory. Tie potom prezentuje ako jediné pravdivé a obhajuje zdravotnú neškodnosť hliníkových adjuvans a etylortuti. Prof. Strunecká svoje názory rozpracovala v rade odborných publikácií v zahraničnej recenzovanej tlači aj v elektronickej knihe Strunecká a spol. Cellular and Molecular Biology of Autism Spectrum Disorder (7). Pani docentke Krištůfkovej môžem odporučiť hlavne preštudovanie kapitol Searching the Role of Mercury in Autism Spectrum Disorders a Fluoride and Aluminum: Possible Risk Factors in Etiopathogenesis of Autism Spectrum Disorders. Originálnych referencií tu nájde desiatky. Obe tieto témy sú ďalej rozpracované vedecko-populárnou formou, ako v zmienených a kritizovaných knihách, tak v publikáciách Varovné signály očkování (8) a Jak přežít dobu jedovou? (9). Aj tam by sa mohla pani docentka poučiť, ako sa líši farmakokinetika iontov hliníka z potravy a nanoagregátov solí hliníka s naviazanými antigénmi.

▣ Hliník v potrave a vakcínach

Z potravy sa v črevách dostáva do krvného obehu len asi 0,3 % prijateľného hliníka. Oproti tomu sa hliník z vakcín vstrebáva s takmer 100 %-nou účinnosťou. Ak sa pokusným zvieratám podávajú v potrave rozpustné soli hliníka, potom tento hliník čiastočne vylúčia z tela obličky. Avšak hliník vo vakcínach vytvára komplex s antigénom a tento komplex neprejde v obličkách do moču. To však tiež znamená, že hliník viazaný vo vakcínach má omnoho väčší potenciál predstavovať riziko pre zdravie ako hliník prijatý potravou alebo z vody. Je zřejmé, že ani niektorí odborníci v zahraničí (napr. citovaný R. J. Mitkus), ani niektorí českí vakcinológovia tento základný poznatok nerespektujú a stále mechanicky porovnávajú množstvo hliníka v potrave s množstvom hliníka vo vakcínach – napr. RNDr. M. Petráš aj prof. MUDr. Roman Chlíbek (10, 11). O tom, ako sa tieto dve formy hliníka líšia a v čom spočíva ich potenciálna neurotoxická, si môže záujemca prečítať v originálnych a prehľadných článkoch iných autorov, publikovaných v impaktovaných zahraničných časopisoch (12 – 23). Moje argumenty ohľadne nesprávnych tvrdení o hliníku RNDr. M. Petráša sú uvedené na <http://www.slobodavockovani.sk/news/ad-rndr-marek-petras-hlinita-sul-jako-adjuvans-ve-vakcinach/>. S profesorom Patočkom sme sa problematikou možnej úlohy iontov hliníka v patogenéze rôznych ochorení venovali v rade článkov publikovaných tiež v karentovaných časopisoch (24 – 31). V rokoch 2002-2003 som bola koordinátorkou projektu pre 6.

RP EU European Fluoride and Aluminium Network of Excellence (EFANE), priority FOOD QUALITY AND SAFETY, area 5. 4. 8 Environmental health risks. Tohto projektu sa zúčastnilo 352 vedcov z 15-ich štátov. V rokoch 2003 – 2004 som potom pracovala ako expertka Programového výboru pre 6. RP EK. Dovolím si teda tvrdiť, že o hliníku s profesorom Patočkom niečo vieme a nie je to založené na „vydávani nevedeckých, nespoľahlivých a manipulatívnych tvrdení za „overené poznatky“ ani „konšpiračné teoretizovanie“, ani „selektívne citovanie vlastných, pochybných alebo tendenčných zdrojov (väčšinou z internetu) a ich premiešavanie s údajmi oficiálnych inštitúcií“.

▣ Akceptácia nových poznatkov a odloženie očkovania

Je smutné, že niektorí českí a slovenskí vakcinológovia nie sú ochotní a zjavne ani schopní akceptovať nové poznatky o potenciálnom nebezpečenstve iontov hliníka pre ľudské zdravie. Referencie uznávaných karentovaných časopisov v našich odborných ani knižných populárne-náučných publikáciách nechýbajú. Pani docentka mi tiež pripisuje proklamácie, ktorých sa nedopúšťam (napr. odporúčanie chelatácie – pred tou naopak varujem – viď. Přemůžeme autizmus? ALMI 2009).

Na možnostiach alternatívnych očkovacích kalendárov alebo odkladania očkovania o niekoľko týždňov až mesiacov v zdôvodnených prípadoch a u kojených detí nevidím nič zlé a nie som sama.

▣ Otec modernej vakcinológie Dr. Maurice Hilleman

Pani docentka ďalej píše: „Až smiešne vyznieva tvrdenie, že „história zaznamenala tragické prípady kontaminácie HIV vo vakcínach proti hepatitíde B, ktoré RNDr. Mária Mušková PhD. vyberá z publikácie do Vášho časopisu“. Toto „smiešne tvrdenie“ uviedol vo svojom roky cenzurovanom videu otec modernej vakcinológie druhej polovice 20. storočia, svetovo známy imunológ Dr. Maurice Hilleman (<http://www.youtube.com/watch?v=9-lcDZkeYhs>). V rokoch 1957 – 2005 pracoval vo firme Merck, kde zastával funkciu riaditeľa oddelenia pre výskum vírusov a bunkovej biológie. Patrí mu vedúca úloha pri vývoji viac ako 40-ich vakcín proti ochoreniam, ako sú napr. osýpky, rubeola, mumps, hepatitída A aj B, meningitída či pneumónia (vid. jeho 480 publikácií v impaktovaných časopisoch). V rade svojich publikácií sa zaoberal porovnávaním vlastností vírusov hepatitídy B a HIV, nemám preto dôvod o jeho názoroch pochybovať. Avšak v očiach pani docentky, ktorá má na svojom konte šesť publikácií v karentovaných časopisoch (podľa Pub Med), sú názory Maurica Hillemana smiešne. Bol to tiež on, kto v roku 1991 vo svojom memo dôrazne vyzval vedenie firmy Merck (Dr. Gordona Douglasa) na odstránenie thiomersalu z vakcín.

▣ Ortuť a autizmus

Doc. Krištúfková kritizuje nesprávnu referenciu z článku Dr. Muškovej, ktorá odkazuje na prácu Geiera D. A. a Geiera M. R. Je pravda, že Dr. Mušková uviedla mená autorov s preklepom (namiesto Geier Geiger), možno ne zvolila šťastne prácu z ich repertoáru, avšak títo dvaja autori sa vo svojej výskumnej práci veľmi dôkladne zaoberali zhodnotením možného podielu ortuti v etiopatogenéze autizmu (32 – 41).

▣ Kvalifikácia prof. Struneckej a prof. Patočku

Pani doc. Krištúfkovej by som si dovolila oznámiť, že som tiež bola 9 rokov vedúcou katedry, a to Katedry fyziológie a vývojevej biológie, kde som v roku 1982 zaviedla výučbu imunológie, podporovala som rozvoj oddelenia molekulárnej a bunkovej imunológie v rámci našej katedry a snád pripustí, že znalosti z imunológie mi nie sú cudzie. Niektorí absolventi našej katedry sa uplatnili vo významných funkciách v oblasti imunológie a vakcinológie. Tiež by som ju a čitateľov časopisu Lekárnik informovala, že na napísanie Doby jedovej mám okrem svojich znalostí regulácie metabolizmu aj patofyziológie tiež odbornú kvalifikáciu. V roku 2001 som získala osvedčenie MŽP ČR o autorizácii s nakladaním s nebezpečnými chemickými látkami a prípravkami klasifikovanými mimo iných ako: vysoko toxické, zdraviu škodlivé, dráždivé, senzibilizujúce, karcinogénne, mutagénne, toxické pre reprodukciu a nebezpečné pre životné prostredie. V roku 2002 som zložila skúšky na udelenie oprávnenia SÚJB na vykonávanie sústavného dohľadu nad dodržiavaním

požiadaviek radiačnej ochrany ako osoba s priamou zodpovednosťou. Po zavedení grantových systémov v 90. rokoch som bola riešiteľkou 3-och projektov GAUK a MŠMT, podieľala som sa tiež na riešení 3-och grantových úloh IGA MZ ČR v spolupráci s Psychiatrickým centrom Praha a grantu 1. LF UK (GAUK 13/2005). Neskôr som sa so svojimi publikáciami podieľala aj na výskumnom zámere 1. LF UK MSM 0021620806 v laboratóriu biochemickej neurofarmakológie 1. LF UK v Prahe. Tieto úlohy priniesli prioritné výsledky aj originálne pôvodné hypotézy, ktoré poukazujú na mechanizmy vzniku patofyziologických zmien v krvných elementoch pri hematologických ochoreniach, pri schizofrénii a Alzheimerovej chorobe. Odhaľujú mechanizmy pôsobenia niektorých používaných farmák (lítia, inhibítorov acetylcholinesteráz, antidepresív, anestetík, chlórpromazínu a i.) Zaoberala som sa aj pôsobením oxytocínu v regulácii neoplastických procesov. Na svojom oficiálnom zozname publikácií mám viac ako 250 prác v domácich aj zahraničných karentovaných časopisoch.

O kvalifikácii prof. Patočku nemusím pani docentke podávať dôkazy, tú poznajú jeho nadriadení ako z Katedry toxikológie Vojenskej lekárskej akadémie aj Univerzity obrany v Brne, tak z JČU, kde pôsobí ako profesor toxikológie na Zdravotnej sociálnej fakulte, aj z jeho činnosti v Centre biomedicínskeho výskumu Fakultnej nemocnice Hradec Králové.

Je autorom či spoluautorom 18-ich vedeckých monografií a učebníc, ako napríklad Vojenská toxikológia (2004), Nutričná toxikológia (2008) a okrem svojich 400 publikácií v karentovaných časopisoch publikoval stovky populárno-vedeckých článkov. Len v časopise Vesmír ich je 235! Jeho mnohé a aj niektoré naše spoločné články patria medzi najčítanejšie tituly.

Kde sa berie Vaša odvaha verejne prehlásiť, že označenie autorov ako „vysoko erudovaných a medzinárodne uznávaných odborníkov v oblasti biomedicíny a toxikológie“ je celkom falošné, pretože „ani jeden nemá medicínske vzdelanie a doposiaľ nepublikoval žiadny vedecký článok o očkovaní v karentovanom medicínskom časopise“? Pravda, vy ich máte od roku 1987 šesť, takže ste skutočne osoba odborne povolana.

▣ Fenomény doby jedovej

Pani docentka, aj Vám si dovoľujem uviesť záverečné slová z mojej odpovede doc. MUDr. Rastislavovi Maďarovi, PhD.: „*Pokiaľ nám ide o zdravie detí, mali by sme hľadať cesty, ako sa postaviť novým fenoménom dnešnej doby, vziať do úvahy, že sa zmenil životný štýl, hygiena a výživa; deti máme takmer dokonale preočkované, ale ich zdravie sa stále progresívne zhoršuje. Názomným (a zároveň varovným) príkladom sú Spojené štáty, kde sa vynakladá najväčšie percento HNP na zdravotnú starostlivosť na jedného obyvateľa a deti dostávajú najväčší počet vakcín na svete. Pri vysokej populácii spoľahlivo vedených zdravotníckych dokumentáciách a štatistikách môžeme sledovať nárast rôznych ochorení, porúch, alergií, autoimunitných ochorení a dokonca aj prudké zvýšenie kojeneckej úmrtnosti.*“

To sú fakty, nie prekonané mýty či konšpiračné teórie, ako ich nazývate Vy. „*Je na čase si aj u nás priznať, že niektoré vakcíny zlyhávajú vo svojej účinnosti (čo uvádza aj CDC a FDA) a že cesta*

k zaisteniu verejného zdravia nevedie smerom vývoja vakcín proti všetkému. Koľko detí sa musí vystaviť riziku očkovania, aby sa jedno zachránilo od prípadných komplikácií bežných detských ochorení? Vakcinácia je invazívny lekársky zákrok, ktorý môže, aj keď v ojedinelých prípadoch, spôsobiť poškodenie a smrť celkom zdravej osoby. Je načase si priznať, že aj po vakcínach deti umierajú a vážiti si život každého novonarodeného dieťaťa“.

Tiež je celkom zjavné, že stále viac ľudí túži po objektívnych a vedecky podložených informáciách a nehodlá sa spoliehať len na to, čo nám odporúčajú reklamy, masmédiá alebo nariaďujú štátne orgány. Som presvedčená, že podrobné a pravdivé informácie o vakcínach by mali byť prístupné v demokratickom štáte všetkým občanom. Rovnako tak by mala byť právom každého rodiča sloboda informovaného súhlasu pri očkovaní ich detí.

To sú nové fenomény súčasnej doby jedovej, ktoré by mala akceptovať moderná vakcinológia v oboch našich štátoch. Aj preto oceňujem článok RNDr. Márie Muškovej, PhD.: Povinné očkovanie vo svetle tretieho tisícročia ako príspevok do demokratickej, vecnej a konštruktívnej diskusie. Veda sa vyvíja na základe nesúhlasov a protichodných názorov. To ste asi Vy vo svojej vedeckej práci ešte nepostrehli a ľudí s inými názormi zosmiešňujete a ohovárate. Aj preto som sa odhodlala na Váš príspevok reagovať, v žiadnom prípade nie je mojím cieľom obhajoba mojej osoby.

Prof. RNDr. Anna Strunecká, DrSc.
v Prahe dňa 17. 2. 2014

Literatúra:

- 1. Strunecká A, Patocka J. Doba jedová. Triton Praha, 2011.
- 2. Strunecká A, Patocka J, Eleková L, Janda J, Velemínský M, Šustová K. Doba jedová 2. Triton Praha, 2012.
- 3. Strunecká A, Patocka J. Doba jedová. Příroda Bratislava, 2013. Přeložila Z. Špačková.
- 4. Strunecká A, Patocka J, a spol. Doba jedová 2. Příroda Bratislava, 2013. Přeložila Z. Špačková.
- 5. Otevřená odpověď prof. Strunecké doc. MUDr. Rastislavu Maňarovi, Ph.D. www.rizikaočkovaní.cz
- 6. Heřt J. A. Strunecká, J. Patocka: Doba jedová (Triton, Praha 2011) [online]. <http://www.sysifos.cz/index.php?id=vypis&sec=1329171430>
- 7. Strunecká A, Blaylock RL, Paclt I, Hyneman M. Cellular and Molecular Biology of Autism Spectrum Disorder. Ed. A. Strunecká, Bentham Science Publishers, 2010 (7). e-book <http://www.bentham.org/ebooks/9781608051960/index.htm>
- 8. Strunecká A. Varovné signály očkování. ALMI Podlesí Blansko, 2012.
- 9. Strunecká A. Jak přežít dobu jedovou? ALMI Podlesí Blansko, 2013.
- 10. Petráš M. Hlinitá sůl jako adjuvans ve vakcínach. http://www.vakciny.net/AKTUALITY/akt_2011_31.htm
- 11. Chlíbek R. Sloučeniny hliníku, s. 205–216 In: Jeseňák M, Urbančíková I.: Očkovanie v špeciálnych situáciách, Mladá fronta Praha, 2013.
- 12. Exley C. 2004a. Aluminium-containing DTP vaccines. Lancet Infect Dis 4: 324; discussion 325.
- 13. Exley C. 2004b. The pro-oxidant activity of aluminum. Free Radic Biol Med 36: 380–387.
- 14. Exley C. 2008. Aluminum and medicine. In: Merce A, editor. Molecular and Supramolecular Bioinorganic Chemistry: Nova Science Publishers, Inc.; p. 1–24.
- 15. Shaw CA, Petrik MS. 2009. Aluminum hydroxide injections lead to motor deficits and motor neuron degeneration. J Inorg Biochem 103: 1555–1562.
- 16. Exley C, Swarbrick L, Gherardi RK, Authier FJ. 2009. A role for the body burden of aluminium in vaccine-associated macrophagic myofasciitis and chronic fatigue syndrome. Med Hypotheses 72: 135–139.
- 17. Exley C, Siesjo P, Eriksson H. 2010. The immunobiology of aluminium adjuvants: how do they really work? Trends Immunol 31, 103–9.
- 18. Tomljenovic L, Shaw CA. 2011a. Do aluminum vaccine adjuvants contribute to the rising prevalence of autism? J Inorg Biochem 105: 1489–1499.
- 19. Tomljenovic L, Shaw CA. 2011b. Aluminum vaccine adjuvants: are they safe? Curr Med Chem 18: 2630–2637.
- 20. Exley C. 2011. Aluminium-based adjuvants should not be used as placebos in clinical trials. Vaccine 29: 9289.
- 21. Tomljenovic L, Shaw CA. 2012. Mechanisms of aluminium adjuvant toxicity and autoimmunity in pediatric populations. Lupus 21: 223–230.
- 22. Exley C. 2012. When an aluminium adjuvant is not an aluminium adjuvant used in human vaccination programmes. Vaccine 30: 2042.
- 23. Khan Z, et al. 2013. Slow CCL2-dependent translocation of biopersistent particles from muscle to brain. BMC Med 11: 99.
- 24. Strunecká A, Patocka J. 1999. [Reassessment of the role of aluminum in the development of Alzheimer's disease]. Cesk Fysiol 48: 9–15.
- 25. Strunecká A, Patocka J. 1999. Pharmacological and toxicological effects of aluminofluoride complexes. Fluoride 32 (4), 230–242.
- 26. Strunecká A, Patocka J. 2001. Nové poznatky o toxických účincích fluoridů a hliníku. Interní medicína pro praxi 2 (5), 205–208.
- 27. Strunecká A, Strunecký O, Patocka J. 2002. Fluoride plus aluminum: The useful tools in laboratory investigations, but messengers of the false information. Physiol. Res. 51, 557–564.
- 28. Strunecká A, Patocka J. 2002. Aluminofluoride complexes: A useful tool in laboratory investigations, but a hidden danger for living organisms? In: Shapiro P, Atwood D (eds) Group 13 Chemistry. ACS Series 822, Washington, p. 271–282, 2002.
- 29. Strunecká A, Patocka J. 2003. Aluminofluoride Complexes in the Etiology of Alzheimer's disease. In: Atwood D, Roesky C (eds). Structure and Bonding. Book 2. Springer-Verlag, Germany, p. 242–282.
- 30. Strunecká A. 2005. Why does aluminium amplify biological and pharmacological effects of fluoride? Fluoride 38, 251.
- 31. Strunecká A, Blaylock RL, Patocka J. 2012. Aluminofluoride Complexes: Phosphate Analogues and a Hidden Hazard for Living Organisms. Current Inorganic Chemistry 2, 8–18.
- 32. Geier MR, Geier DA. 2004. Mercury in vaccines and potential conflicts of interest. Lancet 364: 1217; author reply 1217–1218.
- 33. Geier DA, Geier MR. 2006a. A prospective assessment of porphyrins in autistic disorders: a potential marker for heavy metal exposure. Neurotox Res 10: 57–64.
- 34. Geier DA, Geier MR. 2006b. An evaluation of the effects of thimerosal on neurodevelopmental disorders reported following DTP and Hib vaccines in comparison to DTP vaccine in the United States. J Toxicol Environ Health A 69: 1481–1495.
- 35. Geier DA, Geier MR. 2007. A prospective study of mercury toxicity biomarkers in autistic spectrum disorders. J Toxicol Environ Health A 70: 1723–1730.
- 36. Geier DA, Sykes LK, Geier MR. 2007. A review of Thimerosal (Merthiolate) and its ethylmercury breakdown product: specific historical considerations regarding safety and effectiveness. J Toxicol Environ Health B Crit Rev 10: 575–596.
- 37. Geier DA, King PG, Sykes LK, Geier MR. 2008. A comprehensive review of mercury provoked autism. Indian J Med Res 128: 383–411.
- 38. Geier DA, Audhya T, Kern JK, Geier MR. 2010b. Blood mercury levels in autism spectrum disorder: Is there a threshold level? Acta Neurobiol Exp (Wars) 70: 177–186.
- 39. Kern JK, Geier DA, Adams JB, Geier MR. 2010. A biomarker of mercury body-burden correlated with diagnostic domain specific clinical symptoms of autism spectrum disorder. Biometals 23: 1043–1051.
- 40. Kern JK, Geier DA, Audhya T, King PG, Sykes LK, Geier MR. 2012. Evidence of parallels between mercury intoxication and the brain pathology in autism. Acta Neurobiol Exp (Wars) 72: 113–153.
- 41. Kern JK, Haley BE, Geier DA, Sykes LK, King PG, Geier MR. 2013. Thimerosal exposure and the role of sulfation chemistry and thiol availability in autism. Int J Environ Res Public Health 10: 3771–3800.